

הצעה לקבע את יום ה' באירן כיום הודיה לדורות

ב"ה ירושלים ת"ו ח' ניסן תש"ט

למע"כ ידידינו

שלום וברכה
חברי המועצה המורחבת של הרכבות הראשית לא"י שליט"א

לשאלות בתלגרמות שהגיעונו ממרחקים, דעתנו נוטה שהמפנה היוסדי שחל בחמלת ה' עליינו להצלחתנו ולפדות נפשנו עם הכרזות עצמאותנו בארכין¹, מהיבאותנו לקיים ולקבל עליינו לדורות את יום הכרזת מדינת ישראל, הוא יום ה' אייר כבכל שנה, ליום שמחה של אתחלה דגאולה לכל ישראל, ולהוציא את היום שבו נעשה הנס הגדול זהה מכלל מנהגי האבלות של ימי ספירת העומר² עם מתן הוראות לתפילה הודיה ודרשות מעין המאורע בבתי הכנסת בתפילת המנחה³.

בain אפשרות להועיד את המועצת המורחבת לישיבה מלאה, נבקש למהר ולהודיענו על הסכמתכם לכך, למען נוכל להוציאו על זה כרונו מטעם הרבנות הראשית לא"י כדרوش.⁴ הנו מודים לתשובה מידית (ההברורים שMahon ציוויליטם תלגרפית), ומתכבדים להחותם לברכת חג כשר ושמח ביקרא דאוריתא.

הרבענות הראשית לארץ ישראל

הנשיא: יצחק אייזיק הלווי הרצוג בן ציון מאיר הי עוזיאל

המוציאר הראשי: שמואל אהרון שזרוי

גנוז המדינה, 8562/651

1. בהכרזה על הקמת המדינה, ע"י ראש הממשלה הומניטי דוד בן-גוריון, בה' באידר תש"ח, בביבה דיונזג' ברה' רוטשילד 16 בתל אביב.

2. הצעה זו לא התקבלה.

3. רק לאחר שהנכנת החליטה, ביום ה' באירן תשע"ט, שיום ה' העצמאות, יהיה יום שבתוון, תפילה היהודית והועברה לסתמ"ל שחרית.

4. מועצת הרבנות הראשית התקנסה לישיבה דוחפה ב'יח' בניסן, חול המועד פסח. היא החליטה:
 א. אין אמורים "תחנון" ביום זה. ב. בתפילה שחרית אמורים הול ללא ברכה, ועוכרים אוכרה לחילוי מלחתה השורור ו'מי שברך' למדינה. ג. מרבים בסעודה ומירה ונוטנים מתנות לאבינוים.